

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 168/2021-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 5 To 44/2020 z 17. septembra 2020 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť sťažovateľa v celom rozsahu **o d m i e t a .**
2. Žiadosti sťažovateľa o ustanovenie advokáta **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 21. decembra 2020 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a 3 ústavy a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) napadnutým rozsudkom krajského súdu. Sťažovateľ ďalej navrhuje zrušiť napadnutý rozsudok a vrátiť vec všeobecnému súdu na ďalšie konanie.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol uznaný za vinného Okresným súdom Trnava (ďalej len „okresný súd“) za obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 145 ods. 1 a 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona a zločin obmedzenia osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 a 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 23 rokov, bol zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, nariadený ochranný dohľad v trvaní 3 rokov a tiež povinnosť nahradiť škodu poškodenému vo výške 3 000 eur (rozsudok č. k. 1 Tk 1/2016

z 26. októbra 2016). Krajský súd odvolanie sťažovateľa zamietol (rozsudok č. k. 5 To 131/2016 z 23. marca 2017). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na dovolanie sťažovateľa rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (uznesenie č. k. 4 Tdo 12/2020 zo 16. júna 2020). Následne krajský súd rozhodol touto ústavnou sťažnosťou napadnutým rozsudkom, ktorý bol sťažovateľovi doručený 2. novembra 2020 a ktorým krajský súd uznal sťažovateľa za vinného z obzvlášť závažného zločinu vraždy chránenej osoby (osoby vyššieho veku) v štádiu pokusu, tiež ďalších prečinov a zločinu a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 23 rokov.

3. Sťažovateľ je toho názoru, že došlo k porušeniu uplatnených práv, pretože krajský súd po vrátení veci dovolacím súdom iba doplnil výrokové vety o formuláciu, ktorá sťažovateľa opakovane bez ďalšieho odsúdila. Uvedené považoval za prístup, ktorý nekorešpondoval kasačnému príkazu.

4. Podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť ústavnú sťažnosť, ktorá je neprípustná. Ide najmä o prípady, keď ústavný súd odkazuje na princíp subsidiarity. Doktrína ústavného súdu je vybudovaná na tom, že právomoc ústavného súdu je subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. III. ÚS 11/2021).

5. V posudzovanej veci je proti napádanému rozsudku podľa Trestného poriadku prípustný mimoriadny opravný prostriedok dovolanie podľa § 368 a nasl. Trestného poriadku. Podľa § 370 ods. 1 druhej vety Trestného poriadku ak sa dovolanie podáva v prospech obvineného, možno ho podať do troch rokov od doručenia rozhodnutia obvinenému; ak sa rozhodnutie doručuje obvinenému aj jeho obhajcovi alebo zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr. Pokiaľ sťažovateľ zastáva názor, že postupom všeobecných súdov došlo k neprípustnému zásahu do jeho základného práva, má právo proti napadnutému rozsudku podať dovolanie, o ktorom by rozhodoval najvyšší súd ako dovolací súd.

6. Keďže sťažovateľ netvrdil a ani žiadnym spôsobom nepreukázal, že by proti napadnutému uzneseniu podal dovolanie, ústavný súd tak nepovažuje za preukázané, že by právny prostriedok poskytnutý na účel ochrany jeho základných práv a slobôd sťažovateľ využil. Rovnako žiadnym spôsobom neosvedčil dôvody hodné osobitného zreteľa postupovať podľa § 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a teda akceptovať vynechanie procesu dovolania.

7. Keďže sťažovateľ ešte nevyčerpal všetky právne prostriedky na ochranu jeho práv pred všeobecnými súdmi, v danom štádiu konania nie je prípustné nahrádzať právomoc dovolacieho súdu na poskytnutie ochrany označeným základným právam konaním o ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, ústavný súd rozhodol podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, že v časti namietaného porušenia práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 2 a 3 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru predbežne prerokúvanú ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol ako neprípustnú. Týmto uznesením nie je dotknuté prípadne právo sťažovateľa domáhať sa v budúcnosti ústavnoprávneho prieskumu obdobných práv, a to po vyčerpaní prostriedkov nápravy.

8. V súvislosti s namietaným porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (čl. 48 ods. 2 ústavy) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote (podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) ústavný súd poukazuje na to, že je podľa § 45 zákona o ústavnom súde viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania. Sťažovateľ ani v dôvodoch a ani v petite svojej ústavnej sťažnosti nešpecifikoval, ktoré a akým konaním mali byť tieto práva napádaným rozsudkom porušené. Keďže ani odstránenie predmetného nedostatku by nebolo spôsobilé viesť k zmene výsledku predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti, ústavný súd nepovažoval za potrebné vyzývať sťažovateľa na upresnenie návrhu, pričom v tejto časti sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu absencie náležitostí ustanovených zákonom.

9. K otázke žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd uvádza, že aj napriek tomu, že by na strane sťažovateľa mohli majetkové pomery odôvodňovať ustanovenie advokáta, žiadosti sťažovateľa v tejto časti nebolo možné vyhovieť (bod 2 výroku uznesenia), pretože nespĺnil ďalšiu zákonnú podmienku, aby nešlo o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (§ 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. februára 2021

Robert Šorl
predseda senátu